

- висока вартість будівельної продукції як товару, не кожний споживач може дозволити собі її придбати, що істотно обмежує коло потенційних покупців об'єктів нерухомості і враховується в процесі фінансового обґрунтування створення продукції;
- не є товаром повсякденного придбання, покупець рідко виходить на ринок за новою продукцією, його частіше цікавить її відновлення, модернізація, ремонт і реконструкція;
- стаціонарність і нерухомість будівельної продукції впродовж її життєвого циклу як у період створення, так і протягом всього строку експлуатації;
- істотна залежність від зовнішньоекономічних чинників: стан фінансового ринку та купівельна спроможність визначають можливості кредитування придбання будівельної продукції; стаціонарність будівельної продукції обумовлює залежність від ринку землі; зовнішньоекономічна ситуація впливає на попит покупців і можливості здійснення виробництва; проектно-управління створенням будівельної діяльності;
- створення будівельної продукції є результатом залучення великої кількості учасників, договірних і субпідрядних відносин;
- істотний рівень індивідуалізації будівельної продукції, яка не є товаром серійного виробництва, а базується на індивідуальних проектних рішеннях.

Підсумовуючи зазначене можна зробити висновок, що у сучасних умовах функціонування будівельних підприємств розроблення комплексної обґрунтованої фінансової стратегії їх діяльності є безумовним імперативом і передумовою не лише організаційно-економічного розвитку, а й функціонування будівельного підприємства. Фінансову стратегію будівельного підприємства можна визначити як комплексний довгостроковий план організації будівельним підприємством системної діяльності по досягненню його фінансових цілей шляхом формування, розподілу (перерозподілу) та використання фінансових ресурсів. За своїм функціональним призначенням фінансова стратегія спрямована на максимізацію вартості будівельного підприємства шляхом ефективного розпорядження і комплексного проактивного управління його фінансовими ресурсами.

Список використаних джерел

1. *Шершньова З.Є.* Стратегічне управління / З. Є. Шершньова, С.В. Оборська, Ю.М. Ратушний. – К.: КНЕУ, 2004. – 699 с.
2. *Мескон М., Альберт М., Хедоури Ф.* Основы менеджмента / М. Мескон, М. Альберт, Ф. Хедоури. – СПб. –К.: Вильямс, 2008. – 672 с.
3. *Томпсон А.А.* Стратегический менеджмент. Искусство разработки и реализации стратегии. / А.А. Томпсон, А. Дж.Стрикленд. – М.: Банки и биржи, ЮНИТИ. – 1998. – 576 с.
4. *Бланк И.А.* Финансовый менеджмент / И.А. Бланк: учебный курс. – 2-е изд., перераб. и доп. – К.: Эльга, Ника-Центр, 2007. – 656 с.

Кучерина Лілія Анатоліївна,

к.е.н., доцент кафедри підприємства та природничих наук
Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського

Закусиліо Тетяна Андріївна,

студентка Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського, групи ПТБД61

СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СВІТОВОГО БІРЖОВОГО РИНКУ

Кучерина Лилия, Закусиліо Татьяна
СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ
И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ
МИРОВОГО БИРЖЕВОГО РЫНКА

Kucherina Lilia, Zakusilo Tatyana
MODERN CONDITION AND PROSPECTS
OF DEVELOPMENT OF THE WORLD
STOCK MARKET

Зміна відносин власності, перехід від планово-директивних методів управління до ринкових і, як наслідок, реформування сфери товарообігу зумовили необхідність дослідження

ряду теоретичних і практичних питань, які тривалий час не знаходили достатнього відображення у вітчизняній економічній науці. До них відносяться і проблеми діяльності товарних бірж.

Через біржовий ринок здійснюється оптова торгівля товарами за стандартами та зразками. Саме групування біржових цінностей дозволяє біржі реалізовувати стандартизаційну та котирувальну функції. У той же час, як зазначають окремі дослідники, впровадження електронних форм торгівлі призводить до того, що зазначені обмеження втрачають сенс. З наявністю комп'ютерних технологій місце торгівлі замінюється звичайним робочим місцем, з'являється можливість торгувати будь-якою кількістю активу, втрачає значення розмір партії, зникає необхідність у наявності посередників, як характерної риси біржової торгівлі.

Ефективне функціонування сучасного ринку перебуває у прямій залежності від постійно відтворюваного ринкового середовища. Важливим елементом його є ринкова інфраструктура, що являє собою систему установ та організацій, які забезпечують рух товарів, послуг, грошей, цінних паперів, а також робочої сили. До таких установ відносяться товарні, фондові та валютні біржі.

Біржова діяльність є провідною ланкою ринкової економіки і виступає складним механізмом, який чутливо реагує на всі соціально-економічні, політичні та соціопсихологічні процеси, що відбуваються в країні. Вона є індикатором ціноутворення в суспільстві. Рівень ділової активності на біржі свідчить як про економічну стабільність країни, так і про наявність фінансової та економічної кризи у світі.

Особливе місце в організації оптової торгівлі належать біржам, серед яких товарним біржам відведено одне з провідних місць. Нині в Україні знову відроджені ринкові відносини між суб'єктами господарювання, внаслідок чого біржі отримали нове життя. Проте сучасні українські товарні, товарно-сировинні й агропромислові біржі так і не перетворилися на провідники ринкового обміну. Тому вони не відіграють належної ролі як у внутрішній, так і в зовнішній оптовій торгівлі.

Розглядаючи структуру біржової торгівлі за категоріями, то складається така ситуація: як у 2013 р., так і в 2014 р. домінуючим є біржовий фінансовий ринок (81,7 % і 81 % відповідно), тоді як частка біржового товарного ринку залишається незначною (18,3 % і 19 % відповідно).

Основним показником, за яким щорічно складається рейтинг світових бірж, є кількість укладених угод. Саме цей показник свідчить про ліквідність та обсяги торгівлі на біржах.

Найбільше зростання спостерігається на біржах Північної Америки. Зокрема, частка в біржовій торгівлі CME Group зросла на 8,9 % і досягла значення 3,44 млрд контрактів. При цьому найбільше зростання відбувалося за такими категоріями, як фондові індекси та відсоткова ставка.

Подальший розвиток біржової діяльності залежить від загальноекономічного стану держави та вмiлого поєднання адміністративних і економічних важелів управління. Подальша інтеграція України у світовий біржовий ринок, розширення нашої держави участі в міжнародному розподілі праці можливі лише за умови подолання недоліків і негативних тенденцій, які відбулись останніми роками, та орієнтації на загальносвітові тенденції економічного розвитку.

Удосконалення механізму функціонування біржового ринку в Україні має включати такі заходи:

- законодавчо-правового характеру та державного сприяння, регулювання розвитку біржового ринку агропромислової продукції;
- економічної стабільності та гармонізації економічних інститутів підприємців - виробників продукції та інститутів ринкової економіки, у тому числі бірж;
- страхування фінансових ризиків і гарантії виконання біржових контрактів;
- участі вітчизняних бірж у роботі міжнародної біржової інфраструктури;
- всебічному впровадженню електронних торговельних біржових систем.

Список використаних джерел

1. Артамонова А.А. Біржовий ринок деривативів: світовий досвід та українські реалії / А.А. Артамонова // Молодий вчений. – 2016.
2. Безух С.В. Фондовий біржовий ринок України: стан, тенденції, проблеми і заходи щодо їх вирішення / С.В. Безух // Вісник Хмельницького національного університету. – 2014. – № 5. – Т. 1. – С. 69–74.
3. Солодкий М.О. Біржовий ринок : [Навч. посіб.] / М.О. Солодкий. – К. :Аграрна освіта, 2010. – 565 с.
4. Солодкий М.О. біржовий ринок США: стан та перспективи розвитку / М.О. Солодкий, В.О. Гниляк // Ефективна економіка. – 2010. – № 10.
4. Біржова діяльність: Навч. пос. / За ред. В.В. Раровської. – К.: Центр учбової літератури, 2009.
5. Бочкова І.І. Товарна біржа як учасник господарських правовідносин в умовах ринкової економіки / І.І. Бочкова // Форум права. – 2011.

Олійник Олеся Віталіївна,

викладач економічних дисциплін Вінницького коледжу
Національного університету харчових технологій, vk585@ukr.net

ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В УПРАВЛІННІ ВИТРАТАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Олійник Олеся

**ИСПОЛЬЗОВАНИЕ МЕТОДА
ЭКОНОМИКО-МАТЕМАТИЧЕСКОГО
МОДЕЛИРОВАНИЯ В УПРАВЛЕНИИ
ЗАТРАТАМИ ПРЕДПРИЯТИЯ**

Oliynik Olesia

**USE OF THE METHOD OF ECONOMIC-
MATHEMATICAL MODELING IN THE
MANAGEMENT OF THE ENTERPRISE
COSTS**

Актуальність. У сучасних умовах глобалізації, інтеграції та загострення конкуренції, питання управління витратами стає одним із найважливіших стратегічних завдань для сучасних підприємств. Одним із способів вирішення поставленого питання є використання методів економіко-математичного моделювання, що дозволить отримати різні варіанти оптимізаційних рішень в області управління витратами відповідно до заданих умов і обмежень. Це дозволить раціональніше використовувати ресурси підприємства у майбутньому та матиме значний вплив на зростання ефективності діяльності підприємства.

Постановка завдання. Метою дослідження є вдосконалення управління витратами на етапі їх планування шляхом використання економіко-математичного моделювання.

Виклад результатів дослідження. Управління витратами передбачає сформовану на підприємстві єдину систему з планування, організації, регулювання, обліку, аналізу, координації та контролю витрат. Погоджуємось із думкою Стецюк С.С. [1, с. 49], що формування алгоритму управління витратами підприємства значною мірою залежить від стратегії діяльності підприємства. На кожному конкретному підприємстві така система будується відповідно до стратегії діяльності підприємства (зростання, стабілізації чи виживання), у відповідності з чим визначається мета й алгоритм управління витратами.

Як уже було зазначено, планування – це початковий етап управління витратами. При розробці планів господарської діяльності підприємства використовуються методи: дослідно-статистичний, нормативний, балансовий, економіко-математичного моделювання.

Одним із найдієвіших механізмів управління витратами підприємства на новій методологічній і методичній основі на етапі їх планування є використання методу економіко-математичного моделювання та сучасних інформаційних технологій.

Економічне моделювання витрат можна розглядати як процес відтворення аналогії виробничої діяльності підприємства, в рамках якої зберігається взаємозв'язок між витратами і ви-